22/06/2020

Λόγοι αφυπνίσεως: Περί ασθενείας, ηλικίας και μετάνοιας/αμετανοησίας

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

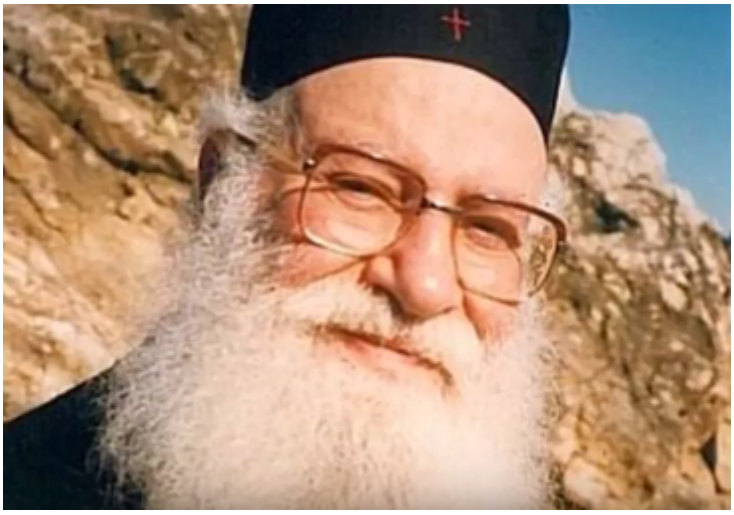

Υπάρχουν πιστοί λαϊκοί και όχι ασκητές (το διευκρινίζουμε για να μην παρεξηγηθούμε), οι οποίοι, έχοντας καταλάβει κάτι λάθος από την διδασκαλία της εκκλησίας, πιστεύουν ότι οι ασθένειες που έρχονται στη ζωή τους και μπορούν να θεραπευτούν δεν πρέπει να θεραπεύονται, αφού τις στέλνει ο Θεός. Υπάρχουν κι εκείνοι που λένε -πόσες φορές δεν το έχετε ακούσει-: «Όταν γεράσω, θα μετανοήσω» ή «Όταν γεράσω, θα πάω εκκλησία»...

Πάνω σε αυτό ακριβώς το ζήτημα υπάρχει καταγεγραμμένη μια διδαχή του μακαριστού π. Αθανασίου Μυτιληναίου, στους «Λόγους Αφυπνίσεως».

Ας δούμε, λοιπόν, τι έλεγε εκείνος:

«Ο Διάβολος επιδιώκει τη βλάβη των αισθήσεών μας, ενώ ο Χριστός τη θεραπεία τους».

Ξέρετε γιατί οι δαίμονες κυριαρχούσαν πάνω στους ανθρώπους και τους έκαναν δαιμονισμένους ή κουφούς ή τυφλούς ή παραλυτικούς;
Για να μη μπορούν να πάνε να ακούσουν, να περπατήσουν και να ακούσουν τα λόγια του Θεού ή να δουν με τα μάτια τους τα θαυμάσια του Θεού.

Μην πηγαίνετε πολύ μακρυά.

Όταν ένας άνθρωπος λέει «**όταν θα γεράσω, θα μετανοήσω**», όταν έρχεται το γήρας -που είναι γνωστό ότι δεν έρχεται μόνο του, αλλά συνοδεύεται με την

καταστροφή των αισθήσεων- ο άνθρωπος δεν ακούει πια πολλές φορές ή δεν βλέπει. Πάει ο πνευματικός στο κρεββάτι του θανάτου και προσπαθεί να επικοινωνήσει με τον άνθρωπο αυτό, που κάποτε έλεγε «όταν θα γεράσω, θα μετανοήσω»× αλλά ματαίως, η επικοινωνία είναι αδύνατη.

Άστε και την μαλάκυνση του εγκεφάλου, που δεν μπορεί πια ο άνθρωπος ούτε να σκεφθεί ούτε να θυμηθεί -τι να θυμηθεί...! Ύστερα, κι αν ακόμη δεν έχει αυτό, και το μυαλό του δεν έχει γίνει κουρκούτι, μέσα στον πόνο του, αν είναι άρρωστος, δεν μπορεί να σκε-φθεί τίποτ' άλλο παρά... τον πόνο του.

Τελευταία πήγα σε κάποιον, θυμάμαι, και μου είπε -και δεν είναι ο μοναδικός που μου το έχει πει: «***Άσε με, πάτερ μου... Άσε με, πάτερ μου... Τώρα δε μπορώ να σκεφθώ. πονώ!...***». Έφθασε να μου πει -κι αυτός, και άλλοι μου το 'χουν πει: «Μη με βασανίζεις!». Θα του 'λεγε κανείς: «***Δεν σε βασανίζω, άνθρωπέ μου απλώς επιμένω να σε σώσω. κι εσύ μου λες ότι σε βασανίζω;! Αλλά το θεωρείς βασανισμό επειδή αυτή τη στιγμή ίσως πονάς, και σου είμαι ανεπιθύμητος***».

Δεν λέω όμως τώρα γι' αυτές τις περιπτώσεις, αλλά μιλάω για εκείνον που είναι κουφός.

Του λες: «Έκανες αυτή την αμαρτία;». «Τί;...» σου λέει. «Έκανες την άλλη αμαρτία;», «Πώς;...» Δεν ακούει, δεν καταλαβαίνει. Κι αν είναι σε νοσοκομείο και βρίσκονται κι άλλοι δίπλα άνθρωποι και δεν μπορείς να φωνάξεις, τι κάνεις;
Πέστε μου, τι κάνεις;

Γι' αυτό ο Διάβολος φθείρει τις αισθήσεις, καταστρέφει τις αισθήσεις, με σκοπό οι άνθρωποι να μη μπορούν να δουν τα θαυμάσια του Θεού και να ακούσουν ή να διαβάσουν τον λόγο του Θεού.

Αλλά γι' αυτό ακριβώς ο Κύριος θεράπευε.

Δεν θεράπευε για να περάσει κανείς την υπόλοιπη ζωή του όμορφα και άνετα -φυσικά και γι' αυτό, γιατί ο Θεός έκανε τον άνθρωπο να είναι ευτυχισμένος πάνω στη γη- αλλά πρωτίστως και κυρίως για να δει και να καταλάβει τα μεγαλεία του Θεού. Κλείνω την παρένθεσή μου.

Είπαμε ότι η αναισθησία είναι νόσος βαρύτατη. Λέγει ο Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος -τον οποίο πάλι θα χρησιμοποιήσουμε απόψε στην αγάπη σας: «Αναισθησία εστί νενεκρωμένη αίσθησις», αίσθηση νεκρή, «εκ χρονίας νόσου και αμελείας εις αναισθησίαν καταλήξασα.»
Ποια είναι αυτή η χρονία νόσος;

Τα χρονίζοντα πάθη πίσω από την αναισθησία.

Εδώ που τα λέμε η αναισθησία μόνη, αυτή καθ' εαυτή, δεν είναι χρονία νόσος.
Πίσω από την αναισθησία υπάρχει μια άλλη χρονία νόσος.

Είναι γνωστό ότι μια αρρώστια φέρνει και μια άλλη αρρώστια. Όταν επί παραδείγματι δεν λειτουργεί καλά ας πούμε η καρδιά, σιγά-σιγά μου φαίνεται ότι καταστρέφονται ίσως και τα νεφρά. δεν λειτουργούν καλά.
Ή, αν τα νεφρά δεν λειτουργούν καλά, ίσως καταστρέφεται, ξέρω 'γώ, και η καρδιά. αντιστρόφως.

Δεν ξέρω βέβαια αν συμβαίνει αυτό -να με συγχωρέσετε που δεν ξέρω- αλλά θέλω να πω ότι όταν χαλάσει ένα όργανο, πλάι σ' αυτό μπορεί να χαλάσει κι ένα άλλο όργανο. Έτσι κι εδώ. μπορεί να υπάρχει μια αρρώστια πνευματική, και πίσω απ' αυτή να υπάρχει μια άλλη αρρώστια.

Ποια είναι λοιπόν αυτή η άλλη χρονία νόσος; Θα τρομάξετε. Είναι τα χρονίζοντα θανάσιμα πάθη! Είναι τα πάθη τα οποία χρονίζουν, και κυρίως τα θανάσιμα πάθη. Ποια είναι αυτά; Είναι η γαστριμαργία, είναι η πορνεία,... -τα 'χαμε κάνει πέρυσι. Όταν ένας άνθρωπος χρονίζει στην πορνεία, τί γίνεται; δεν γίνεται αναίσθητος;

Ή όταν χρονίζει στην γαστριμαργία, ο άνθρωπος ο οποίος δεν βλέπει τίποτε μπροστά του παρά μόνο το πώς θα τρώει και τί θα πίνει και τίποτε άλλο, αυτός δεν γίνεται πνευματικά αναίσθητος;

Ή όταν χρονίζει στην υπερηφάνεια, στην κενοδοξία, στη φιλαργυρία,...
Όταν ο άνθρωπος χρονίζει στη φιλαργυρία, δεν γίνεται ανάλγητος και αναίσθητος στην δυστυχία που μπορεί να υπάρχει γύρω του;
Ώστε λοιπόν αυτή η χρονία νόσος είναι τα χρονίζοντα πάθη, που με την συνέργεια της αμελείας οδηγούν στην αναισθησία.

Όταν ο άνθρωπος δεν φροντίζει να τα θεραπεύσει, όπως θα ‘λεγε κάποιος «Έχω κάτι, αλλά δεν πάω στον γιατρό», τότε θα καταλήξει στην αναισθησία, δηλαδή στην βλάβη. Γι’ αυτό ας προσέξουμε, αγαπητοί μου, και ας φοβηθούμε τα χρονίζοντα πάθη».

“ΛΟΓΟΙ ΑΦΥΠΝΙΣΕΩΣ”
† π. ΑΘΑΝ. ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΥ
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΟΜΝΗΝΕΙΟΥ
ΣΤΟΜΙΟΝ ΛΑΡΙΣΗΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ»